Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

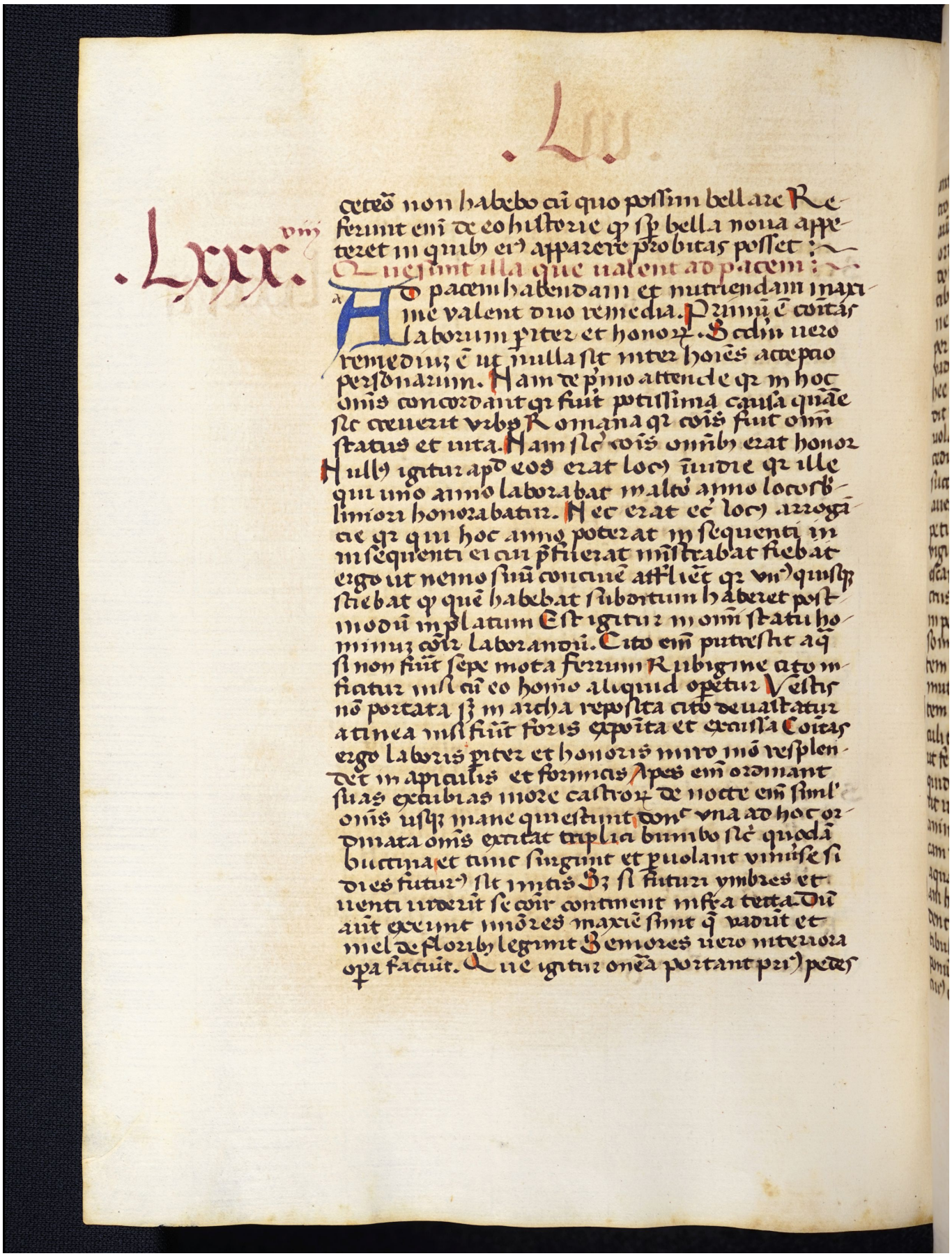

.Lxx. vm

.Lxi.

cetera non habebo cui quo possim bellare. Referunt enim de eo historie quod si bella nova appeteret in quibus eis apparere probitas posset:

Quesiunt illa que valent ad pacem:

Ad pacem habendam et nutriendam inprimis valent duo remedia. Primum est cositas laborum piter et honor. Secundum vero remedium est ut nulla sit inter homines acceptio personarum. Nam de primo attende quod in hoc omnis concordant quod fuit potissima causa quare sic creverit urbs Romana quod cuiusque fuit omnis status et vita. Nam sicut cuiusque omnibus erat honor. Nullus igitur apud eos erat locus iudicio quod ille qui uno anno laborabat in alto anno locum sublimiori honorabatur. Nec erat ei locus arrogantie quod qui hoc anno poterat in sequenti in insequenti ei cui prius erat ministrabat fiebat ergo ut nemo sibi concinne afflicet quod vinculum sic fiebat quod quem habebat subditum haberet post modum implicatum. Est igitur in omni statu hominum cotidie laborandum. Cito enim putrescit aqua si non fuit sepe mota ferrum rubigine cito infectatur nisi cui homo aliquid opetur. Vestis non portata si in archa reposita cito deualitatur a tinea nisi fuit foris exposita et excussa. Cositas ergo laboris piter et honoris mirabiliter resplendet in apicibus et formicis. Apes enim ordinant suas excubias more castrorum de nocte enim simul omnis usque mane quiescunt donec una ad hoc ordinata omnis exitat tuba et tunc surgunt et pulant vinum si dies futurus sit in mitis. Si futurum imbres et uenti uiderit se cum continent in sua tecta. Dum aut exeunt in modum maxime sunt quod vadunt et mel de floribus legunt. Demones uero interiora opa facuit. Quic igitur onera portant pueri pedes